

har den mindste Opfordring til at røre ved den Sag; thi man kan saa gaa ud fra, at Thinget i sin Helhed eller Flerhed er enigt med det ærede Medlem fra Kolding (Berg), som Intet vil have gjort ved Sagen. Men saa vil jeg tilstaa, at jeg forstaaer ikke den Vagtselse, som var over de Herrer i Fjor, og som jeg ogsaa delte, idet vi frygtede for, at Ministeren skulde foretage en almindelig Uddeling ved kongelig Anordning eller under en eller anden Form. Denne Frygt var jo Grunden til, at vi i Fjor foreslog Inddragningen af 25,000 Kr. optagen paa Finantsloven. For Begrundelse paa Valgmøderne og her i Salen var jo den, at vi antog, at man ikke var sikret imod, at den nuværende høitagtede Minister ikke ved en Anordning vilde foretage en almindelig Uddeling. Den Frygt kan altsaa, saavidt jeg skønner, ikke være tilstede i Aar, thi hvorledes kunde man ellers sige: Lad os lade det Hele falde? De altsaa, der stemme mod det sidste Punktum, have ikke mere den Frygt, ere ikke længer bange for at overlade det Hele til den nuværende Minister. De bære sig saa ad, ligesom den høitærede Confeilspræsident har gjort i en anden Sag: de lade Sagen falde. Det er det, der sker, naar man stemmer mod det sidste Punktum; dermed tilkjendegiver man, at man opgiver den Sag for i Aar. Det ærede Medlem fra Slagelse (Zauber) sagde nu: Man kan jo vel stemme for det hele Forslag, men det er meget farligt at stemme derfor, thi det viste sig, at det, at han og det ærede Medlem fra Kolding (Berg) i Fjor stemte for det særlige Theaterbudget paa Finantsloven, lader man dem nu høre i Aar. Men han lægger ikke Mærke til, at der er en stor Forskjel til Stede, thi de stemte endelig for det særlige Theaterbudget, men nu skulle de stemme over et Forslag ved Finantslovens 2den Behandling, og vi have saa mange Gange fulgt det ærede Medlem fra Kolding (Berg) paa den Vej, naar han raadede os til at stemme for det og det Forslag ved anden Behandling i den Tanke, at der kunde gjøres en og anden lille Ændring, større eller mindre, til 3die Behandling. Jeg siger med Flid: en lille Ændring; thi selv om dette Forslag vedtages uforandret, er der dog sket et stort Fremskridt til at komme bort fra den Frygt, vi havde i Fjor, at der kunde ske en almindelig Uddeling ved administrative Foranstaltninger. Nu sagde det ærede Medlem fra Slagelse (Zauber), at efter vort Forslag kunde Ministeren vel ikke ved en almindelig Bestemmelse, men ved specielle Resolutioner tage fra det ene Kald og hen-

lægge til det andet. Men kunde ikke affurat det Samme ske, naar det Forslag var blevet vedtaget, som var opstillet i Fjor. — Det hed jo kort og godt deri, at der indbrages 25,000 Kr. af de Midler, som vare affortede siden den 11te Juni 1875. Men det hindrede ikke i mindste Maade Ministeren i ved en kongelig Resolution i specielle Diemed at lægge fra det ene Kald til det andet saa Meget, som han vilde. Det Forslag berørte kun det ene Punkt, nemlig de Penge, som allerede den Gang vare til Stede, men overfor de specielle Tilfælde havde Ministeren Frihed til baade at tage fra det ene Embede og lægge til det andet. Han havde derefter affurat den samme Frihed som tidligere, den samme Ret eller Ikke-Ret, som man nu vil kalde det. Det er hændt, og det er klart, at Forslaget i Fjor gav praktisk ikke Mere, end hvad vi ville naae i Aar, og maaske endda neppe saa Meget. Forslaget i Fjor gav vel Noget paa et Punkt, som ikke nu kommer frem, nemlig at Stiftsmidler bleve indbragne i de almindelige Statsmidler. Det sker ganske vist ikke efter Forslaget i Aar; men der kan da vel ogsaa være en begrundet Tvivl om, hvorvidt dette bør ske paa Finantsloven eller ved særlig Lov. Det ærede Medlem for Sorø (Alberti) drog, som det forekom mig, nogle temmelig stærke Slutninger ud af sin egen Paastand. Han begyndte jo med at paastaa, at der nu er Fred imellem Flerallet og Ministeren paa dette ene Punkt, at der er sluttet en Overenskomst. For det Første er dette en urigtig Paastand. Der er ikke sluttet nogen Overenskomst med den ærede Minister; den ærede Minister har jo ogsaa kun sagt, at der kunde forhandles paa dette Grundlag. Men det ærede Medlem gif endnu videre og sagde derefter: Altsaa er der sluttet Fred med det provisoriske Ministerium. Men hvem har givet det ærede Medlem Ret til den Paastand? Selv om der var sluttet Fred, Overenskomst paa dette enkelte Punkt, hvad der ikke engang er, var der da dermed sluttet Fred med Ministeriet, der har udstedt den foreslåede Finantslov? Hvorledes kan det ærede Medlem dog komme med sliig Paastand? Der er jo ikke Spor af Hold i denne. Men det ærede Medlem gif endnu videre; idet han drog en Slutning af sin første Paastand, kom han til Ordet „midlertidig“, og udviklede meget bredt, hvad „midlertidig“ betyder paa Kultusministeriets Budget, og saa sluttede han saaledes: Altsaa ville de Herrer give Ministeriet fri Raadighed over Stiftsmidlerne. Fordi Ordet „midlertidig“ efter Kultusministeriets Forretningsgang kan betyde nogle Aar — saaledes